

Fremstilling af Fortiden med Hensyn til dette Hertugdømme skulde være urigtig, thi før havde man Forbundsbeslutningen af 1846, og den var man nu kommen ud over. Jeg er ikke indvietet i disse Forhold, maaffee tør jeg derfor udbede mig en Dplysning. Er man kommen ud over denne Beslutning saaledes, at det er anerkjendt, at Tydskland ikke var berettiget til ligeoverfor Christian den 8de at blande sig i det Spørgsmaal, hvorom han i den bekjendte offentlige Erklæring udtalte sig? Er man ikke kommen ud derover, saa er da Sagen blot den, at denne Protest af 1846, som var Medaarsag til den følgende Krig, har ført til en Compromis, hvorved Tydskland har faaet nogle visse Ting indrømmede med Hensyn til Forholdet mellem begge Hertugdømmerne, hvorpaa der kan bygges accurat den samme Berettigelse til ved Leilighed ogsaa at indblande sig i Danmarks Anliggender. Men jeg seer ikke, at der er nogen Gevinst derti, om den stormægtige Nabo, vi have, hvert 10de Aar skulde skifte Skikkelse af sine Fordringer, saa vi f. Ex. omtrent een Gang for hver 10 Aar faae Krig med ham, og han efter Krigen frasfalder de Paaastande, paa Grund af hvilke han sidst havde væltet sig over os, imod at vi indrømme ham en eller anden ny Paaastand, som kunde indeholde Nøglen til en følgende Krig, naar den var ham beleilig. — Den høitærede Minister har sagt, at jeg paaastod, at Slesvigholsteinismen var bevaret, og han søgte at vise, at dette ikke forholder sig saa. Hvad det Første angaaer, da har jeg ikke sagt et Ord derom; jeg har sagt, at den Forbindelse imellem Hertugdømmerne, der gav en Leilighed for Tydskland til Indblandelse, er vedligeholdet, naar vi betale Occupationsharens Bortdragen ved at indrømme visse Forbindelser mellem de to Hertugdømmer. Thi fra det Dieblit af beroer det ikke paa Hans Majestæts Naade, som hidtil, men paa den europæiske Statsret (Hør!). Og hvad det Andet angaaer, saa har den høitærede Minister sagt, at Slesvigholsteinismen laa i den fælles Administration og i den fælles Domstol, og at det havde oftere været yttret af den Side, jeg slutter mig til — hvilken iøvrigt, som nylig sagt, er en ubekjendt Størrelse —; men det har jeg ikke sagt. Derimod husker jeg nok,

at den meget ærede Conseilspræsident har yttret det; men den Side hører jeg vist ikke til (Latter). I den Henseende skal jeg da blot bede om Tilladelse til at bemærke, at det er naturligt, at, saalænge Kongen af Danmark var Herre i sit Land, saa blev man især opmærksom paa, at der var visse Forbindelser mellem Slesvig og Holsteen, der, som ganske nyligen indførte ved et kongeligt Magtbud, ogsaa saa maatte kunne affattes ved et lignende Magtbud, og drev derfor paa, at dem skulde man see at skaffe bort; men deraf følger ingenlunde, at, naar man har ført en blodig Krig, for at redde Danmarks Selvstændighed, man da kunde sige, Maalet var naaet, fordi nogle saadanne 20 eller 30 Aar gamle Beslutninger i Henseende til judicielle eller administrative Forhold blive — just ikke ophævede, thi det er nok kun Ministeriets Betragtning af Sagen, men dog deels suspenderede, deels modificerede, saa at Noget af deres Indhold er ophævet og Noget vil blive.

Den høitærede Minister har sagt, at jeg har overseet Kundgjørelsens Ord om, at de besluttende stænderske Forsamlinger ifkun skulde være det med Hensyn til de forhen under Provindsialstænderne hørende Sager. Men det har jeg ingenlunde overseet. Men, ligesom det er vitterligt, at der vel ikke af Provindsialstænderne skete Andragender om en Forening med Holsteen, men at dog saadanne der kom frem, skjøndt de rigtignok, saalænge der i Landet holdtes over Lov og Orden, ikke kunde blive vedtagne, saaledes er det ogsaa værdt at lægge Mærke til, at, i det Dieblit disse Stænder faae besluttende Myndighed, og et saadant Andragende kommer frem, da vil dog, selv om det ikke bliver vedtaget, Bevidstheden om, at man i saa Henseende har en varm, jeg tør ikke sige en uinteresseret Understøttelse at vente i det store tydske Rige, lige fra Tyrol til Sideren, give det en ganske egen Kraft, og det saa meget mere, som en besluttende Forsamling i Hertugdømmerne dog vel maatte faae Magt til, inden visse Grændser, at bevilge eller ikke bevilge Penge til Regjeringen. — Den høitærede Minister har gjort opmærksom paa, at, dersom Forslaget til Monarchiets endelige Ordning blev først forelagt den danske Rigsdag og